

съ контрастите въ тонсвѣтъ, а послѣ свири нѣщо, като акомпаниментъ, тихичко). Такова едно тихо душевно състояние има и у васъ. Туй състояние се подготвя постепенно, но то може да се прѣвърне въ караница, или отъ караница може да се прѣвърне въ единъ сладкъ разговоръ. Значи, въ живота ви трѣбва музика. И тъй, за да избѣгнете караницата, прибегнете къмъ живата музика. (Учителятъ свири нѣщо весело, като хороводно). То е единъ видъ музика въ природата. Като дойде туй настроение, казвашъ: какво ми се доигра нѣщо! Идва ви едно желание да заиграете, а вие подпушвате туй желание. Слѣдъ това, дойде ви на ума нѣщо, нѣкоя мисль, виея подпуштите. Никога не подпушвайте енергията на вашия мозъкъ! Дойде ви едно желание да поскачате да си поиграйте, не го подпушвайте, дайте му ходъ! Вие казвате: е старъ човѣкъ съмъ, що ми трѣбва! Не се подпушвайте! Природата не обича подпушване. Всѣки, който се подпушва, природата разваля бентоветъ му. Никакво подпушване! Най-първо, живата енергия трѣбва да се използва. Не се ли използва тази енергия, тя донася всичкитъ злини въ свѣта. Ще я използвате. Въ туй отношение трѣбва да научите елементарнитъ тонове: силнитъ и тихитъ